

Ko Dievs saka par visiem desmit baušļiem?

Viņš saka tā: „Es, Tas Kungs, tavs Dievs, esmu dusmīgs Dievs, kas tēvu grēkus pie bērniem piemeklē līdz trešajam un ceturtajam augumam, tiem, kas mani ienīst; un dara žēlastību līdz

Baznīcas gads — Gavēņa laiks — 40 dienas pirms Lieldienām.

Bībelē skaitlīm četrdesmit ir īpaša vēsture. Izraēla tauta savā ceļā uz apsolīto zemi pavadīja 40 gadus tuksnesī. Tur bija grūtības, cīņas un pārbaudījumi, bet tas bija Dieva dots ceļš uz brīvību un svēts aicinājums novērsties no elkiem un grēkiem.

Vienā no savijījojošākajiem notikumiem pestīšanas vēsturē Mozus, Dieva aicināts, uzkāpa Sinaja kalnā un tur pavadīja 40 dienas. Tur viņš skatīja Dieva godību un pierakstīja baušļus. Atcerēsimies arī to, ka Mozus kāpa tur arī otru reizi, lai aizlūgtu un gavētu savas tautas grēku dēļ 40 dienas, un tika uzklausīts — Izraēls netika izdeldēts (5. Moz. 10:10). Bet, iemantojot apsolīto zemi, bija laiks, kad „Izraēla bērni joprojām darija to, kas bija ļauns Tā Kunga acīs, un Tas Kungs tos nodeva filistiešu rokās četrdesmit gadus.” (Soģu. 13:1)

Arī pravietis Elija pavadīja bēgļu gaitās četrdesmit dienas. Tikko bija izcīnīta apbrīnojama uzvara – Dievs bija atklājies savā lielajā spēkā, tauta atgriezās pie Tā Kunga. Bet Elijam bija jābēg. Viņš pat vēlējās mirt, taču Dievs viņu sargāja, uzturēja un svētīja ar savu atklāsmi (1.Ķēn. 18 un 19.). Apbrīnojama ir arī pravieša Jonas vēsts, kurš aicināja vareno Ninives pilsētu atgriezties no grēkiem. Viņiem Dievs

tūkstošajam augumam tiem, kas mani mīl un tur manus baušļus.”

M. Luters „Mazais Katehisms.”

deva laiku – četrdesmit dienas. Un tauta atgriezās un dzīvoja.

Gods, manta un vara, tās ir trīs lietas, ar ko Jēzus tuksnesī tika velna kārdināts. (Mateja ev. 4:1-11) Bet tie ir trīs ceļi, pa kuriem Jēzus negribēja iet. Jēzus atnāca lai grieztu otrādi velna pasaules kārtību un vērtības. Augstprātības vietā – pazemību. Elku vietā dievbijību. Maizes, mantas un varas vietā, īpaši gavēņa laikam, Jēzus liek mums pie sirds to, kas patiesi atbrīvo, attīra un apmierina cilvēka dvēseli t.i.: Dieva vārds, lūgšana un gavēnis (Marka 9:29). Jēzus ar 40 dienu gavēni iesāka uzvaras gājieni pār velnu. Arī mums tas var palīdzēt pret kārdinājumiem.

Ceļā uz Lieldienām vai gavējot vispār, mēs dodamies tuvāk Dievam. Vienam tās ir rūpes par veselību. Cits meklē vairāk miera dvēselei. Cits meklē veltīt laiku — vairāk Dievam, līdzcilvēkiem un mazāk TV un pasaulīgām izklaidēm. Cits atturēsies no saldušiem un slinkuma. Katram savs gavēņa laiks.

„Sinepju Graudiņa” adrese:
www.lelb.lv

Mazā pils ielā 4, Rīga LV-1050, Latvija.

e-pasts: svetdienasskola@lutheran.lv

Redaktors Ivars Jēkabsons.

Svētdienas skolu nozares vadītāja Ilze Gulbe.

Mākslinieks-maketētājs Raivo Jutāns.

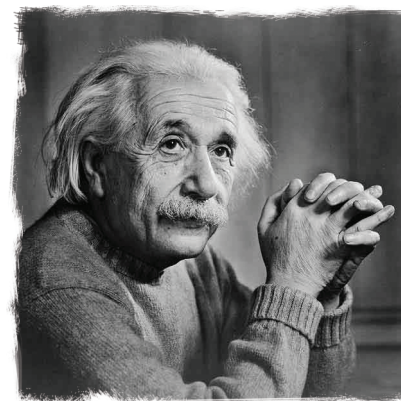
..ticība ir kā sinepju graudiņš. (Mateja ev. 17:20.)

LELB SVĒTDIENAS SKOLU NOZARES IZDEVUMS # 10

2007

„Pats miera Dievs lai jūs svētī caurcaurim, un jūsu gars, dvēsele un miesa visā pilnībā lai paliek bezvainīgi līdz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai.” (1. vēstule Tesalonīķiešiem 5:23.)

Kad Alberts Einšteins 4–5 gadu vecumā ieraudzīja kompasu, tas atstāja uz viņu lielu iespaidu. Šis vērīgais un domīgais zēns apbrīvoja to, kā kompas adatiņa šaudījās šurpu turpu. Viņš saprata, ka aiz tā visa jābūt kādam lielākam spēkam. Vēlāk viņa lielie atklājumi fizikā esot sākušies ar vārdiem: „Es tikai gribēju zināt kā Dievs visam liek darboties?”

Mēs esam piedzīvojuši, ka kaut kas mūs aizrauj un kļūst par visas dzīves virzītāju. Vai arī kāds jautājums, kas ilgi mūs mocījis, pēkšņi ir atbildēts un top pilnīgi skaidrs un saprotams. Tādi brīži dzīvē ir lielo atklājumu un atklāsmes brīži. Es ticu, ka tādos brīžos Dieva Gars mums pieskaras un atklāj visuma noslēpumus.

Kodolfiziķi apstiprināja Einšteina atklāto formulu ($E=mc^2$), bet šis zināšanas par atomu enerģijas iegūšanu netika izlietotas tikai labiem mērķiem. Kara gados militāristi radīja atombumbas, kas spēj iznīcināt visu. Tāpēc svarīgi ir jautāt: „Ko es gribu sasniegt — labu vai ļaunu?”

Krusttēvs Ivars

Lūgsim Dievu!

Nāc Svētais Gars un runā uz mums, ka mēs sadzirdam labo šajā tumšajā pasaulē.

Nāc Svētais Gars, pamodini mūs no murgiem, kas mūs nospiež.

Nāc Svētais Gars un atjauno mūs caurcaurim.

(Eberhards Jungels)

Henrijs iet pie bitēm

Vasaras beigās pienāca medus vākšanas laiks. Tēvs un māte ieģērbās garās drēbēs. Viņi uzvilka galvā bitenieku cepures un iekūra dūmekli. Arī Henrijs gribēja visu redzēt. Te pēkšņi Henrijs sāka sūdzēties: „Tās bites man visu laiku lido virsū!” Māte atrauca: „Nostāties tālāk!”

Tad **Henrijs** atcerējās stāstu par lācīti Pūku. Viņš arī gāja bitēs. Medus Pūkam ļoti garšoja. Viņš bija gatavs darīt visu, lai tiktu pie medus. Lācītis piepūta gaisa balonu, lai uzlidotu augšā pie bitēm, kas māju uztaisījušas koka galotnē. Viņš pat novārtījās dubļos, lai bites viņu nepazītu. Lācītis visādi mājās. Bet nekā! Viņš pie medus netika un nogāzās lejā dadžu krūmā. Vai, vai, vai! Pūks sadūrās un sasitās.

„Mūsu bites gan tādas mierīgas.”, domāja Henrijs, „Vai jūs esat bišu draugi?”, viņš sacīja abiem biteniekiem. „Savā ziņā jā!”, sacīja māte. „Mēs zinām kā ar viņām var sarunāt!”,

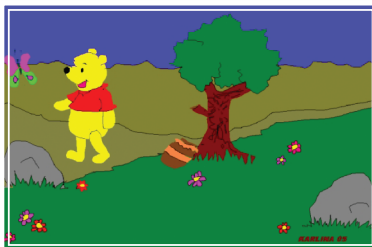
pasmējās tētis.

Henrijs atkal atcerējās lācīti Pūku. Lācītis gāja ciemos pie trusīša. Pūks ciemos ēda daudz medu. Bet draugam Sivēnam nedeva gandrīz nemaz. Lācītis nepieklājīgi ilgi ciemojās. Bet tad, kad visu bija apēdis, viņš gribēja doties projām. Bet nekā! Lācītis Pūks iesprūda durvīs, jo

bija kļuvis pārāk resns. Tikai ar mokām draugi viņu atbrīvoja. Vai, vai, vai! Pūks gandrīz salauza trusītim mājiņu.

Pūce arī tur bija. Ko viņa par to sacīja?

„Redzi, ar bitēm ir tāpat, kā ar grēku.”, Sacīja pūce, „Jo tālāk no tām, jo labāk. Tad tevi tas neskar. Medus gan ir iekārojams, bet jāiet pa pareiziem ceļiem, lai to iegūtu. Citādi draud lielas nepatīkšanas.”

Karlīnes Bergmanes zīmējums. (Brocēnu vsk.)

Balodis arī gri-

bēja piebilst, ka Bībelē ir rakstīts par medu:

Medus dara labu: „Laipnīgas runas ir kā medus kāres, tās nomierina dvēseli un atspirdzina kaulus kā zāles.” (Zālamana pamācības 16:24) Dieva Vārds ir salds: “Cik saldi ir Tavi vārdi manai mutei, saldāki nekā medus manām lūpām!” (119.Psalms:103) Tātad Dieva Vārds un laipna valoda kā medus stiprina cilvēku.

Arī iekārojamas lietas var likties sal-

das un labas, taču galā grēks ir rūgts. Tas pazudina. (Sk. Zālamana pamācības 5:3-5.) Tāpēc Dievs aizliedz iekārot jaunu, kā saka 9. un 10. bauslis:

„Tev nebūs iekārot sava tuvākā namu.”

„Tev nebūs iekārot sava tuvākā sievu, kalpu, kalponi, lopu, nedz ko citu, kas tam pieder.”

Ko tas nozīmē?

Mums būs Dievu bities un mīlēt, ka ar viltu sava tuvākā mantojumu vai namu neizkrāpjam, nedz šķietami likumīgi to iegūstam, bet tam palīdzam un kalpojam, ka viņš var to paturēt.

M. Luters.

„Patiesība, Henrij, te ir ļoti vienkārša.”, turpināja mūsu Bībeles eksperts, „Nauda, manta, sieva, kalpi un saime ir labas lietas, bet ja tas tev nepieder, tad to iekārot nedrīkst. Vārdu sakot, grēks tiek izdarīts arī domās, ja gribam to, kas mums nepieder un nepieder. Tad mums ir jauna sirds un netīras domas. No sirds sākas viss jaunums, ja tā meklē grēku.” Jēzus teica: „No iekšienes, no cilvēka sirds, iziet jaunas domas, nešķīstība, zādzība, slepkavība, laulības pārkāpšana, mantkārība, blēdība, viltība, ienaidī-

ba, skaudība, Dieva zaimošana, lepņība, vieglprātība. Viss tāds jaunums iziet no iekšienes un apgāna cilvēku.” (Marka ev. 7:21-23.)

„Tas ir tāpat, kā pasakā par Sniegbaltīti, kur jaunā ragana iedeva viņai saindētu ābolu. Tas bija skaists pēc izskata, taču to apēdot jaunajai meitenei bija jāaizmiegt uz ilgu laiku, kamēr atnāca glābējs.”, piebilda krusttēvs.

UZDEVUMS

Izlasi vēlreiz Jēzus vārdus par Jauno sirdi (Marka ev. 7:21-23).

Uzraksti kādus vai kurus baušļus pārkāpj jaunas sirds cilvēks.

.....

.....

.....

.....

Uzraksti ko dara labs cilvēks

.....

.....

.....

.....

.....